

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1091-23

ערר 1092-23

לפני כבוד חברי הוועדה:

אורי סירוטה, עו"ד - יו"ר

אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד - חבר

העוררת: י.י. פיצ נכסים 2015 בע"מ מס' 515188100
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד עזירי

נ ג ד

המשיבה:

רשות המסים

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. לפנינו שתי בקשות שהוגשו ביום 22.1.2023 ושנוסחו דומה (להלן: "הבקשה") למתן ארכה להגשת עררים על החלטות המשיבה בהשגות שהגישה המבקשת לפי חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), (תש"ף-2020) (להלן - "החוק"), כמפורט להלן:

- ערר 1091-23 - עבור תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020. ההשגה הוגשה ביום 20.4.2021 וההחלטה בהשגה ניתנה ביום 20.9.2022.
- ערר 1092-23 - עבור תקופת הזכאות ינואר-פברואר 2021. ההשגה הוגשה ביום 13.7.2021 וההחלטה בהשגה ניתנה ביום 20.9.2022.

רקע וטענות הצדדים

2. לטענת המבקשת, קיבלה את החלטות המשיבה בהשגות רק בתחילת חודש דצמבר 2022, ומיד פנתה אל המשיבה בפקס בבקשה לקבלת ארכה להגשת העררים וכן ארכה להגשת השגות ביחס לתקופות זכאות נוספות. עוד נטען כי "רק לאחרונה נודע לח"מ כי יש להגיש את הבקשות למתן אורכות במערכת המקוונת". המבקשת טענה כי המשיבה נוקטת מדיניות מקלה בהגשת השגות גם לאחר חלוף המועד. לאור האמור "ולפנים משרות הדין,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ובהתבסס על הנימוקים שבבקשה מיום 5.12.2022 ובהתאם למדיניות המקלה של רשות המיסים לעניין הארכת המועד להגשת ההשגות" ביקשה ליתן את הארכה המבוקשת.

3. המבקשת צרפה לבקשה מכתב הנושא תאריך 5.12.2022 שכותרתו "בקשה למתן ארכה להגשת השגה על הודעות דחיית זכאות למענקים" וכן "בקשה למתן ארכה להגשת ערר על ההחלטות בהשגה – דחיית זכאות למענקים" (להלן: "המכתב מדצמבר"). מדובר במכתב המנומק בקצרה כך: "עקב עומס עבודה על שולחנו של הח"מ, ועל מנת ללמוד את החומר לרבות בדיקת הדוחות הכספיים, בדיקת השפעת מגפת הקורונה על עסקי מרשתי, איסוף ראיות לצורך תמיכה בטענות מרשתי, והכנת השגה וערר כדבעי, לח"מ דרושה ארכה כאמור בבקשה זה".

4. המשיבה הגישה תגובה ולפיה היא מתנגדת לבקשה למתן הארכה. בתמצית, נטען כי הבקשה הוגשה כחודשיים וחצי לאחר שחלף המועד להגשת הערר ולא הוצגו בה טעמים מיוחדים המצדיקים מתן ארכה להגשת הערר. עוד נטען כי המבקשת לא הציגה אסמכתאות לטענתה כי ההחלטות בהשגה הומצאו אליה רק ביום 4.12.2022 וכי לפי התיעוד המצוי אצל המשיבה ההחלטות נשלחו בדוא"ל כבר ביום 20.9.2022. עוד הוסיפה כי גם המכתב מדצמבר, בו התבקשה כביכול הארכה לראשונה, נשלח כחודש ימים לאחר שחלף המועד להגשת העררים. המשיבה צרפה פלטי מחשב המראים כי החלטותיה נשלחו לעוררת בדוא"ל ביום 20.9.2022.

5. בהתאם להחלטה שניתנה, הגישה המבקשת תגובה לתגובה. המבקשת טענה כי החלטות המשיבה ניתנו באיחור רב ביחס למועד הקבוע בחוק למתן החלטות בהשגה ועל כן המתנה עד לקבלת ההחלטה בדואר ואין לבוא אליה בטרונניה כי לא עקבה אחר מתן החלטות באופן יזום. המבקשת הוסיפה וטענה בדבר "חוסר תום הלב הקיצוני" של המשיבה שמצד אחד איחרה איחורים כבדים במתן החלטותיה ומצד שני היא מתנגדת למתן ארכה קצרת מועד להגשת העררים. המבקשת הפנתה לזכות הגישה לערכאות ולתכלית חוק הסיוע שהיא להטיב ולתמוך בעסקים בשעת המשבר וכי תכלית זו מצדיקה לגלות גמישות בדרישת הטעמים המיוחדים למתן הארכה. לבסוף טענה כי יש לתת משקל למועד הגשת הבקשה וכי "ככל שהמועד להגשת הבקשה הנו תוך תקופה קצרה כפי שהוא המקרה בעניינינו, יש להפחית בדרישת הטעמים המיוחדים". המבקשת צרפה תצהיר של מנהלה, מר ידן וקנין, בו הצהיר כי "...את ההחלטות בהשגה בין בקשות מספר 58005369 ו-57345933, קיבלתי אותם בדואר בתחילת חודש דצמבר 2022" וכי "לפני קבלת הודעות הדחייה בדואר כאמור לעיל, לא היה ידוע לי על ההחלטות הנ"ל".

6. המשיבה הגישה תגובה נוספת מטעמה. נטען כי תצהיר בעלי המבקשת אינו תואם את המידע המצוי בידי המשיבה. המשיבה צרפה פלט מחשב נוסף המוכיח לדידה כי ההחלטות בהשגה נשלחו בדוא"ל ביום מתן החלטות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

7. בהחלטה מיום 6.2.2023 התבקשה המבקשת להבהיר כיצד האמור בתצהירו של מר וקנין מתיישב עם האסמכתאות שהוגשו על ידי המשיבה ולפיהן החלטות המשיבה נשלחו לתיבת הדוא"ל של מר וקנין ביום 20.9.2022. בתגובתה, טענה המבקשת כי "ההודעות שנשלחו במועדים האמורים בתגובת המשיבה, לא התקבלו לידיה. ולא ידוע לה מה הסיבה, ככל שההודעות נשלחו במועד האמור בתגובת רשות המסים, לאי קבלתן בדוא"ל של מנהלה מר ידין וקנין". המבקשת הוסיפה וטענה כי אפשר שההודעות מוינו לתיבת "דואר זבל". המבקשת צרפה תצהיר נוסף של מר ידין וקנין כי לאחר בדיקת תיבת הדוא"ל שלו לא מצא את ההודעות האמורות וכי "אין לי הסבר לאי קבלת ההודעות ל"דואר נכנס" בכתובת הדוא"ל שלי".

8. ביום 14.2.2023 קיימנו דיון בבקשה בהרכב הוועדה. ב"כ המבקשת טען כי הוא עצמו שלח את המכתב מדצמבר למספר הפקס המופיע בתחתית מכתבי החלטה וכי אין בידו אסמכתא למשלוח הפקס משום שהיה ב"מעבר משרדים". מנגד טען ב"כ המשיבה כי לא נמצא אצל המשיבה תיעוד כלשהו לקבלת המכתב מדצמבר בפקס במועד הנטען או בימים הסמוכים לו. עוד נטען כי ההחלטות בהשגה נשלחו לשתי כתובות דוא"ל, האחת של מר וקנין והשני של מייצג המבקשת בשלב ההשגה וכי אין לכך כל התייחסות מטעם המבקשת. עוד הוסף כי קרן הפיצויים של המשיבה האמונה על הטיפול בבקשות לקבלת מענקים מסוג זה כלל אינה שולחת את החלטותיה בדואר ישראל כפי שנטען בתצהירו של מר וקנין. נטען גם כי בימים שקדמו למתן החלטות התכתבו גורמי המשיבה עם מר וקנין באותה כתובת דוא"ל אליה נשלחו החלטות. מר וקנין שהשתתף בדיון השיב לטענות כי הוא "כמעט בטוח שהפעם הראשונה שראיתי את זה בדואר, לא במייל". (קו תחתון הוסף). עוד השיב מר וקנין כי יכול להיות שהחלטות התקבלו אצל המייצג של החברה והוא זה שהעביר אותן לידי.

9. לאחר הדיון וברשות הוועדה, הגישה המבקשת שני תצהירים נוספים, האחד – תצהירו של עו"ד עזירי, בא כוחה של המבקשת בו הוא מצהיר כי שלח ביום 5.12.2022 למספר פקס של המשיבה, בקשה לדחיית המועד להגשת העררים וכי ככל שהפקס לא התקבל אצל המשיבה, לא ידועה לו הסיבה לכך. עוד הצהיר עו"ד עזירי כי מר וקנין פנה אליו רק בתחילת חודש דצמבר לייצג את החברה בהליכי הערר וצרף התכתבות לתמיכה בטענה זו. עוד צורף תצהיר נוסף, שלישי במספר, של מר וקנין בו מסר ביחס לטענה כי החלטות המשיבה נשלחו בדוא"ל ולא בדואר ישראל, בניגוד לאמור בתצהיריו הקודמים, כי "לאחר בדיקה ובירור אצלי במשרד לרבות בירור עם הפקידה, לא עלה בידי להסביר עניין קבלת הודעות הדחייה. לתומי חשבתי כי קיבלתי את ההודעות בדואר ישראל. אני מצר על אי ההבנה בעניין זה שמקורה בטעות בתום לב". מר וקנין הוסיף בתצהירו כי "מדובר בטעות בתום לב, וכי לא הייתה כוונה מצדי לתת תצהיר שאינו אמת".

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

10. המשיבה אף היא הגישה תגובה נוספת, ואחרונה, בה הפנתה לפער בין התצהירים השונים שהוגשו מטעם המבקשת, הוסיפה וטענה כי לא ניתן תצהיר ממני שייצג את המבקשת בשלב ההשגה ממנו ניתן ללמוד מתי התקבלו אצלו ההחלטות, כי לא התקבלה אצלה כל פנייה מאת המבקשת או בא כוחה ביום 5.12.2022 או בסמוך למועד זה וממילא לא הוצג אישור למשלוח המכתב מדצמבר שאף אם נשלח, הרי שהוגש באיחור ולאחר שחלף המועד האחרון להגשת העררים.

דיון והכרעה

11. סעיפים 6 ו-7(2) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), תשפ"א-2020 (להלן: התקנות), מסדירים את סמכותה של ועדת הערר להאריך את המועד להגשת ערר וזאת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

6. (א) עורר המבקש להאריך מועד להגשת ערר מעבר למועד הקבוע בסעיף 20(ב) לחוק, יגיש לוועדת הערר בהקדם בקשה בצירוף הצהרה שבה יאומתו העובדות שביסוד בקשתו, ויפרט בבקשה את טעמיו המיוחדים.
(ב) לא תינתן הארכת מועד כאמור בתקנת משנה (א) אלא לאחר שניתנה למשיב הזדמנות להגיב.
(ג) הארכת מועד להגשת ערר תינתן מטעמים מיוחדים שיירשמו.

12. טעמים מיוחדים כאמור נבחנים בכל מקרה לפי נסיבותיו. במכלול השיקולים שניתן למנות בהקשר זה – האם הבקשה הוגשה בתוך המועד הקבוע בדין להגשת ההליך, הסיבה בגינה נדרשת ארכה, משך האיחור או הארכה המבוקשת, טיבו ומהותו של ההליך, הסתמכות בעל הדין שכנגד וכן סיכוייו הלכאוריים של ההליך שאת המועד לנקיטתו מבקשים להאריך (ראו למשל: בש"א 482/08 פיכמן נ' כונס הנכסים הרשמי (28.1.2008); בש"א 1786/08 חנה נ' דואר ישראל (21.5.2008)).

13. לעניין הסיבה לעיכוב בהגשת ההליך, נקבע בפסיקה כי נדרש טעם בעל משקל משמעותי אשר יצדיק סטייה מן המועדים המפורשים הקבועים בחוק לשם מימוש זכות הערר (ראו: בר"מ 2340/02 הוועדה המקומית לתכנון ולבניה רמת השרון נ. וכט אגא, פ"ד נז (3)). עוד נקבע כי בשונה מאמת המידה של "סיבה מוצדקת" או "נסיבה סבירה" וכיו"ב, כאשר נדרשים טעמים מיוחדים להארכת מועד שנקבע בחיקוק, או אז תישקל הארכת המועד רק בנסיבות חריגות ומיוחדות, קרי – לא שגרתיות, המצדיקות את הפעלת הסמכות להאריך את המועד וכי ככלל מדובר בנסיבות חיצוניות שאינן בשליטתו של העורר או בא כוחו (ראו: וע (ס) 1211-04-15 אבשלום רז נ' המועצה לייצור ושיווק דבש (25.1.2016)).

14. מנגד, נקבע כי במקרים בהם מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי נגד הפעלת סמכות של רשות לפי חוק סוציאלי, נקודת האיזון עשויה להשתנות. ביחס לחוקים כאלו,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

שמטרתם להיטיב את מצבם של מי שמוגדרים בחוק באמצעות מתן הטבות או תגמולים, יש אינטרס ציבורי לאפשר את מיצוי ההליכים השיפוטיים תוך הקלה מסוימת בבחינת הטעמים המיוחדים (ראו: בר"מ 6094/13 **מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה**, פסקה 11 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן (10.12.2013)). הוא הדין אף ביחס להליכים הטומנים בחובם פגיעה בזכויות יסוד (ראו: בע"מ 2205/09 **פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פסקה 6 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) א' גרוניס (22.4.2009)).

15. בערר 2163-22 **טיולים כשרים בהודו בע"מ נ' רשות המסים** (10.7.22), נקבע כי סקירת החלטותיה של ועדה זו מלמדת אמנם על גישה ליברלית במתן ארכות להגשת עררים, אך שאין להבין מכך כי יש להיעתר כעניין שבשגרה לבקשות להארכת מועד מקום שלא עולים טעמים מיוחדים כקבוע בחוק ובפרט כאשר מתבקשת ארכה לפרק זמן משמעותי העולה על ימים אחדים.

16. במקרה שלפנינו, היה על המבקשת להגיש את הערר עד ליום 6.11.2022 והבקשה למתן הארכה הוגשה אך ביום 22.1.2023, קרי 124 ימים לאחר שנשלחה אליה ההחלטה ו-77 ימים לאחר שחלף המועד להגשת הערר. מדובר באיחור משמעותי וניכר בעצם הגשת הבקשה.

17. לא מצאנו לקבל את טענת המבקשת כי הגישה את הבקשה במועד מוקדם יותר מן המועד שבו הוגשה הבקשה לוועדת הערר. לעניין זה, טענת המבקשת כי שלחה בקשה למתן ארכה להגשת העררים אל המשיבה בראשית חודש דצמבר 2022, גובתה אמנם בתצהיר של בא כוחה כי שלח את הבקשה בפקס לרשות המסים, אולם, חרף שנתבקש הדבר, לא צורף כל אישור משלוח בפקס והמשיבה אף הודיעה כי בדקה את תיבת הדוא"ל אליה מתקבלים פקסים במספר הרלוונטי (fax to mail) ולא מצאה בה כל בקשה כאמור מטעמה של המבקשת.

18. למעלה מכך, בין שנשלח המכתב מדצמבר והתקבל ובין שלא, איננו סבורים כי יש בכך להועיל. ראשית, בקשות למתן ארכה להגשת ערר יש להגיש לוועדת הערר ולא למשיבה. משלוח בקשה כאמור אל המשיבה יכול לכל היותר להיחשב כפנייה לקבלת עמדתה של המשיבה טרם הגשת הבקשה לוועדה, אך אינה יכולה לבוא תחת הגשת הבקשה לערכאה המוסמכת. בפרט אמורים הדברים מקום שמדובר במבקשת שהייתה מיוצגת על ידי עורך דין. ודוק, במכתבי ההחלטה בהשגה נמסר בפירוש כי ניתן לערור על ההחלטה בהשגה לפני ועדת ערר, באמצעות טופס מקוון באתר משרד המשפטים, ואף צורף קישור לטופס. היינו, גם אם מדובר בטעות, הרי שמדובר בטעות שבנקל ניתן היה למנוע באורח סביר. שנית, אף המכתב מדצמבר נושא תאריך 5.12.2022, קרי כחודש ימים לאחר שחלף המועד האחרון להגשת העררים. שלישית, אין בטעמים הדלים שנמסרו במכתב מדצמבר עצמו בדבר "עומס עבודה" כדי להוות טעמים מיוחדים המצדיקים מתן ארכה להגשת העררים, ובפרט ארכה כה משמעותית המתבקשת רק לאחר שהמועד להגשה חלף זה מכבר.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

19. עוד מצאנו לקבוע כי החלטות המשיבה התקבלו אצל המבקשת במועד בו ניתנו ונשלחו אליה בדוא"ל, קרי ביום 20.9.2022. לעניין זה המשיבה הגישה אסמכתאות המלמדות כי ההחלטות נשלחו בדוא"ל הן לבעלי העוררת והן למייצגה מול רשות המיסים דאז. מטענות המשיבה עולה כי זו כלל אינה שולחת את ההחלטות בדואר ישראל ומשעה שאין חולק כי המבקשת קיבלה את ההחלטות, חזקה שאלו התקבלו אצלה ביום משלוח הדואר האלקטרוני, שאין זה מטבעו להתעכב בדרך.

20. לעומת זאת, הסבריה וגרסאותיה של המבקשת בעניין זה היו לא אחידות ומעוררות קושי. ראשית, המבקשת לא פרטה מתי התקבלו ההחלטות אצל מייצגה באותה העת חרף שהדבר נטען במפורש בדיון שהתקיים והוצגה אסמכתא על משלוח ההחלטות גם אליו. שנית, תצהיריו של מנהל המבקשת, מר וקנין, כללו מספר גרסאות שאין מתיישבות עם האסמכתאות שצורפו. בתחילה טען מר וקנין כי קיבל את ההחלטות בדואר רגיל בתחילת חודש דצמבר ולא התייחס כלל לקבלת ההחלטות בדוא"ל. לאחר מכן, כאשר התבקש להתייחס לטענות המשיבה כי ההחלטות נשלחו בדוא"ל הגיש תצהיר נוסף ובו העלה אפשרות בעלמא כי ההחלטות התקבלו אצלו ונותבו לתיבת "דואר זבל" ונמחקו על ידו מבלי שראה אותן. כאשר עומת פעם נוספת עם טענת המשיבה כי כלל אינה שולחת החלטות בדואר ישראל אלא בדוא"ל בלבד, הגיש מר וקנין תצהיר שלישי ובו מסר כי אינו יכול להסביר את עניין ואופן קבלת החלטות המשיבה אצלו, כי סבר שאלו התקבלו בדואר אך הוא מצר על אי ההבנה שחלה בעניין זה שמקורה בטעות בתום לב. הסבר כיצד ומתי התקבלו ההחלטות אפוא, לא ניתן. עוד ראוי לציין כי המשיבה צרפה אסמכתאות מהן ניתן ללמוד כי ימים בודדים טרם משלוח ההחלטות בדוא"ל, התכתבה נציגה של המשיבה עם מר וקנין באותה כתובת דוא"ל אליה נשלחו ההחלטות, ללא קושי.

21. בשולי הדברים יצוין כי אף לשיהוי הניכר בין משלוח המכתב מדצמבר, לכאורה, ביום 5.12.2022 ועד להגשת הבקשה לוועדת הערר ביום 22.1.2023, לא ניתן כל הסבר המניח את הדעת. כלומר, גם אם ניתן היה לקבל את הטענה כי נודע למבקשת על מתן החלטות המשיבה רק ביום 4.12.2022, גם אז הוגשה הבקשה לוועדה לאחר למעלה מ-45 ימים.

22. כפי שנפסק לא אחת, למועד הגשת הבקשה למתן ארכה להגשת הליך נודעת חשיבות מיוחדת בעת הדיון בבקשה עצמה. ראו בש"א 3064/21 שיכון ובינוי נדל"ן בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל (6.5.21):

"גם אם ניתן לקבל שישנם הליכים ערעוריים מורכבים ביותר המחייבים את בעלי הדין בהשקעת פרק זמן ממושך יותר בהכנת הערעור (ולהרחבה בהקשר זה ראו רוזן-צבי, בעמ' 445-446), אין בכך כדי להצדיק את הגשת הבקשה להארכת מועד ברגע האחרון ממש. אכן, בקשה להארכת מועד אינה בקשה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מורכבת, ככלל, ובעל דין המבקש שיוארך לו המועד להגשת הליך ערעורי נדרש לפעול בהקשר זה בשקידה ראויה ובמהירות לצורך הגשת הבקשה להארכת מועד".

(קו תחתון הוסף).

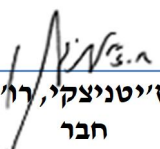
23. שם נכתבו הדברים ביחס להגשת בקשה להארכת מועד "ברגע האחרון" והדברים יפים בדרך של קל וחומר כאשר מוגשת הבקשה למתן ארכה לאחר חלוף המועד ובאיחור ניכר כבמקרה שלפנינו, גם ביחס למועד שבו אין חולק כי החלטות המשיבה היו בידי המבקשת.

24. לאור כל האמור, אנו מורים על דחיית הבקשה למתן ארכה להגשת העררים ועל סגירת תיקי העררים שנפתחו.

25. בהתחשב בכלל נסיבות העניין, באמור ברישה לעניין מועד מתן החלטות המשיבה בהשגות והאמור בסעיף 13 לעיל, אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, ט"ו אדר, תשפ"ג 08/03/2023, בהעדר הצדדים.

אריאל ז'יטניצקי, רו"ח עו"ד
חבר

אורי סירוטה, עו"ד
יו"ר הוועדה